

[Eilmar Baunsgaard.]

og sambeskatningen, inden vi endeligt færdiggør kildeskatten. Sådan som kildeskatteforslaget foreligger i dag for udvalget, er det hverken enkelt eller overskueligt. Det lægger efter min opfattelse et unødigt administrativt besvær på erhvervslivet, fordi det ikke er enkelt, og det hjælper ikke skatteyderne til den ønskelige overskuelighed, fordi det er uoverskueligt. Det kan med fastholdelse af principperne gøres enklere end det nu foreliggende forslag.

Sambeskatningens økonomiske problemer er vist heller ikke løst tilfredsstillende. Jeg nævnte før de medarbejdende hustruer. Heller ikke de juridiske problemer i forbindelse med sambeskatningen har vi vel fået løst, og det skal der nok være nogen der vil minde os om.

Alt dette siger mig, at vi nu skal tage fat på, som det ærede medlem hr. Per Hækkerup udtrykte det forleden dag, at snakke alvor. Vi skal tage fat på hele arbejdet, og det må efter min opfattelse blive i denne rækkefølge:

- 1) principperne for det fremtidige skattesystem med skatteskala, fradragsbestemmelser og sambeskatningsløsning,
- 2) beslutning om merværdiafgiften og
- 3) udformning af kildeskat.

Det hænger sammen, men som finansministeren siger: ikke alle enkeltheder kan være færdiggjort inden midten af marts. Men derfor kan tegningen jo godt gøres så tydelig, at den også kan genkendes, når enkelthederne er føjet til.

Niels Westerby: Sagligt set er situationen den samme nu, som den var før valget. Der har været ført nogle samtaler og nogle forhandlinger i et folketingsudvalg, men der er ikke kommet noget væsentligt nyt frem. Derimod er den politiske situation ganske ny, og det nye i situationen er, at regeringen, socialdemokratiet, har flertal sammen med folkesocialisterne.

Valgresultatet var klart nok. Der var blevet sagt klar besked fra vælgerne om, at man ønskede skattefradragsreglen ophævet og et effektivt loft lagt oven over indkomstbeskatningen. Man ønskede en kraftig omlægning af beskatningen væk fra indkomst og over på forbrug, og man ønskede en praktisk gennemførlig kildeskat gennemført for

alle borgere i landet. Man kan derfor ikke lade være med at spørge sig selv: hvad er det, der gør, at sagen tilsyneladende i øjeblikket er ved at gå i politisk hårdknude? Jeg er tilbøjelig til at tro, at det er, fordi folkesocialisterne ikke er i stand til at finde deres linje i de skattepolitiske forhandlinger — de venter sådan set på sig selv — fordi regeringen har besluttet sig til at vente og se, hvad der kommer ud af de folkesocialistiske overvejelser.

Vi har længe ønsket en skattereform gennemført, og vi har lagt alle de kræfter i, vi kunne, for at få den gennemført. Men liberalt centrum er som en række andre partier her i det høje ting tvunget til — jeg siger udtrykkelig tvunget til — at vente på, hvad der kommer ud af folkesocialisternes overvejelser, og tvunget til at vente og se, hvor langt regeringens tålmodighed rækker over for folkesocialisterne, om regeringen eventuelt kunne tænke sig at gå andre veje og søge andre muligheder i stedet for at lade sagen gå i hårdknude.

Det grundlag, vi fører den skattepolitiske debat på i dag, er efter min mening for tyndt. Det er uforvarligt at drøfte den kommende skattestruktur og skatternes højde for det kommende år uden at tage stilling til selve finanspolitikken og alle de samfundsøkonomiske problemer. Der er ikke så meget som en antydning på dette område fra den højtærede finansministers side, hverken i fremsættelsestalen eller noget andet sted, og det ville vel nok være på sin plads, at det kom til i betydelig grad at præge billedet af den skattepolitiske debat. Vi ved jo alle sammen, at der kan blive valutariske problemer; vi ved, at der er et inflationsproblem; vi ved, at der er et beskæftigelsesproblem i en række vesteuropæiske lande, og at det kan smitte af til os, navnlig når man tager i betragtning, at industrieksporten ikke vokser så meget, som den hidtil har gjort. Vi ved altså, at der virkelig er risiko for beskæftigelsesvanskeligheder, og at der virkelig er behov for at give erhvervslivet en indsprøjtning for at få det til at foretage flere investeringer, således at vi kan få gang i det, få skaffet flere arbejdspladser og få skabt sikkerhed for en varig beskæftigelse. Men alle disse samfundsøkonomiske spørgsmål er der ikke antydning af en løsning af.

Vi har set i finanslovsforslaget, at man reg-